

23 Νοεμβρίου 2019

Άγιος Σεραφείμ του Σάρωφ: Να υπομένουμε τα ελαττώματά μας όπως υπομένουμε και των συνανθρώπων μας

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Άγιος Σεραφεΐμ του Σάρωφ.

Ένας μεγάλος ασκητής, ο σάρετς Σεραφεΐμ του Σάρωφ, είπε ότι πρέπει να υπομένουμε τα ελαττώματά μας έτσι όπως υπομένουμε και των συνανθρώπων μας τα ελαττώματα. Να αντιμετωπίζουμε με συγκατάβαση τις αδυναμίες και τις ατέλειες της ψυχής μας, χωρίς ωστόσο να πέφτουμε στη νωθρότητα και την αμέλεια.

Απεναντίας, μάλιστα, ν' αγωνιζόμαστε με ζήλο για την διόρθωση και την πνευματική προκοπή μας.

“Το να ταραάζεται κανείς, όταν ενοχλείται από κάποιο πάθος, είναι σημάδι αγνωσίας και υπερηφάνειας”, αποφαίνεται ένας από τους πατέρες, “και αυτό προέρχεται από την άγνοια της καταστάσεώς του και από τη φυγοπονία του. Το καλύτερο, λοιπόν, είναι, γνωρίζοντας τα μέτρα του με ταπείνωση, να υπομένει με προσευχή, ώσπου να τον ελεήσει ο Θεός”.

Κάτω από το φως του λόγου του Θεού πρέπει να εξετάσουμε τη στάση μας

απέναντι στα πάθη και τις αδυναμίες μας, για ν' αποκτήσουμε ορθή γνώση του εαυτού μας και να τον κατευθύνουμε αλάθητα με βάση αυτή την ορθή γνώση.

Ο άνθρωπος "μέσα στις ανομίες συλλαμβάνεται και μέσα στις αμαρτίες γεννιέται". Τα πάθη, οι αμαρτωλές αδυναμίες τόσο της ψυχής όσο και του σώματος, αποτελούν σύμφυτα χαρακτηριστικά του μεταπτωτικού ανθρώπου. Ανύπαρκτα, ως αφύσικα, ήταν τα πάθη στην άκακη ανθρώπινη φύση, όπως αυτή πλάστηκε από τον Θεό.

Ανύπαρκτα, ως αφύσικα, είναι τα πάθη και στην ανακαινισμένη από το Άγιο Πνεύμα ανθρώπινη φύση. Φυσικά, απεναντίας, είναι τα πάθη στην πεσμένη ανθρώπινη φύση, όπως ακριβώς φυσικές είναι σε κάθε σωματική ασθένεια οι συνέπειές της.

Φυσική συνέπεια της σωματικής ασθένειας είναι και ο θάνατος του σώματος, που μετά την προπατορική πτώση έχασε την αθανασία. Πριν από την πτώση η αθανασία ήταν φυσική κατάσταση του σώματος, ενώ η ασθένεια και ο θάνατος όχι.

Τα πάθη είναι οι αμαρτίες με την πλατιά σημασία της λέξεως. Όταν ο απόστολος Παύλος λέει, "η αμαρτία που έχει εγκατασταθεί μέσα μου", με τη λέξη "αμαρτία" εννοεί τη μόλυνση σύνολης της ανθρωπίνης φύσεως από το κακό, εννοεί τα πάθη. Την κατάσταση αυτή ο ίδιος ο απόστολος την ονομάζει σαρκική και θάνατο.

Πριν λυτρωθεί από τον Σωτήρα Χριστό, ο άνθρωπος δεν μπορούσε, αν και το ήθελε, να αντισταθεί στα πάθη. Αυτά τον κυρίευαν με τη βία και τον εξουσίαζαν ενάντια στη βούλησή του. Ο χριστιανός με το άγιο Βάπτισμα αποτινάζει τον ζυγό των παθών, καθώς παίρνει με το Μυστήριο τη δύναμη ν' αντισταθεί σ' αυτά και να τα καταβάλει.

Κι αυτός, ωστόσο, ο λυτρωμένος και ανακαινισμένος άνθρωπος, ο οποίος με το Βάπτισμα τοποθετήθηκε στον πνευματικό παράδεισο της Εκκλησίας, είναι ελεύθερος. Με το αυτεξούσιο, που του έχει παραχωρηθεί, μπορεί είτε να αντισταθεί στα πάθη και να τα νικήσει με τη δύναμη του Κυρίου, είτε να υποκύψει και να υποδουλωθεί σ' αυτά.

Την ίδια ελευθερία είχε και στον αισθητό παράδεισο και ο πρωτόπλαστος άνθρωπος, ο οποίος μπορούσε είτε να υπακούσει στον Θεό και να τηρήσει την εντολή Του, είτε να παρακούσει τον Θεό και να αθετήσει την εντολή Του, όπως και έκανε.

Απόσπασμα από τον λόγο του Αγίου Ιγνατίου Μπριαντσιανίνωφ, «Ο Χριστιανός και τα πάθη» μέσα από την έκδοση «Ασκητικές Εμπειρίες Β΄» της Ιεράς Μονής Παρακλήτου, Ωρωπού.